

23. Zsoltár

Mizmor leDávid, Hásem Roi lo echszár.

Binot dese járbicéni, ál mé menuchot jenáháleni.

Náfsi jesovev, jánychéni vemáglé cedek lemán semo.

Gám ki éléch begé cálmávet lo irá rá ki átá imádi, sivtechá umisántechá hémá jenáchámuni.

Tároch lefánáj sulchán neged coreráj disántá vásemen rosi koszi revájá.

Ách tov vácheszed jirdefuni kol jemé chájáj, vesávti bevéjt Hásem leorech jámim.

1 (Dávid zsoltára.) Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt,

2 zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel,

3 és felüdíti lelkemet. Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.

4 Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy. Botod, pásztorbotod biztonságot ad.

5 Számomra asztalt terítettél, ellenségeimnek szeme láttára. Fejemet megkented olajjal, s a poharam színültig töltötted. 6Kegyelmed és jóságod vezet életemnek minden napján, s az Úr házában lakhatom örök időkön át.

121. Zsoltár

Sír lámáálot eszá énáj el hehárím, méájín jávó ezri.

Ezri meim Hásem, oszé sámájím váárec.

Ál jitén lámot ráglechá, ál jánum somréchá.

Hiné lo jánum velo jisán, somér Iszráél.

Hásém somrechá, Hásém cilchá ál jád jemiechá.

Jomám hásemes lo jákeká vejáréách bálájlá.

Hásem jismorchá mikol rá, jismor et náfsechá.

Hásem jismorchá cétchá uvoechá, méátá veád olám.

1 (*Zarándokének.*) Tekintetem a hegyek felé emelem: honnan jön segítség számomra?

2 A segítség az Úrtól jön, aki az eget és a földet teremtette.

3 Ő nem engedi, hogy botladozzék lábad, nem alszik az, aki őriz téged.

4 Lám, nem alszik, nem pihen, aki őrséget áll Izrael felett.

5 Az Úr a te oltalmazód, az Úr védelmez jobbod felől.

6 Nappal nem éget a nap, s éjjel nem árt neked a hold.

7 Az Úr megóv minden bajtól, ő vigyáz életedre. 8Az Úr megőriz jártodban-keltesben, mostantól fogva mindörökké.

133. Zsoltár

Sir Hámálot leDávid

Hiné má tov umá náim, sevet áchim gám jáchád.

Kásemen hátov ál háros jored ál házákán zekán Áháron, sejored ál pi midotáv

Ketál Chermon sejored ál háreré Cion ki sám civá Hásem et hábráchá, chájim ád olám.

(*Zarándokének – Dávidtól.*) Nézzétek, milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek!

2 Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely lecsordul a szakállra, lecsordul Áron szakállára, palástja szegélyére.

3 Olyan ez, mint a harmat a Hermonon, mint a Sionra lehulló harmatcsepp, mert az Úr ott áldást ad: életet mindörökre.